

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **L. M.**, bytem v K., P. h. 976, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 11. 2009, č. 925 702 6064, o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod,

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala, zastoupena matkou, v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 11. 2009, č. X, o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod. Žalovaná napadené rozhodnutí zdůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov ze dne 18. 8. 2009 poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobkyně z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 35% a žalobkyně byla shledána částečně invalidní, nesplnila však potřebnou dobu pojištění, resp. nezískala žádnou.

Žalobkyně svou žalobu odůvodnila nesouhlasem s hodnocením zdravotního stavu žalobkyně, protože její zdravotní stav má zhoršující tendenci, žalobkyně není schopna ani dokončit docházku školského zařízení. Žalobkyně je mentálně retardovaná se závažnou duševní poruchou a matka o ni musí plně systematicky pečovat. Podle matky je možnost údravy dcery a její schopnost soustavné výdělečné činnosti nulová. Matka žalobkyně navrhla, aby zdravotní stav její dcery byl

opětovně přezkoumán a následně soud zrušil napadené rozhodnutí žalované a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud si vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „PK MPSV“) v Ostravě. Ten byl vyhotoven touto komisí dne 18. 6. 2010.

Žalobkyně se k jednání nařízenému na 21. 9. 2010 nedostavila a neomluvila se. Soud jednal v souladu s ustanovením § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v její nepřítomnosti.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. s.ř.s. v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 26. 11. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov dne 18. 8. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ohodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kapitoly V položky 6 písm. a) na 35% a vyslovil, že žalobkyně není plně, ale jen částečně invalidní.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 18. 6. 2010 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobkyně z kompletní zdravotnické dokumentace ošetřující praktické lékařky, včetně jejího nálezu ze dne 3. 7. 2009, dále z nálezů a zpráv odborných lékařů a pracovišť vyjmenovaných v citovaném posudku PK MPSV v Ostravě a z úplné spisové dokumentace OSSZ Přerov, včetně žaloby.

Ve svém posudkovém hodnocení došla posudková komise MPSV v Ostravě k závěru, že u žalobkyně se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, uvedený v příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí.

Posudková komise v posudku uvedla, že nebylo prokázáno organické postižení centrální nervové soustavy a psychiatrické a psychologické vyšetření působí nevěrohodně, protože anamnéza vychází pouze z údajů matky, která je prezentuje účelově a různě v různých nálezech. Příkladmo posudková komise uvádí, že dne 3. 7. 2009 u ošetřující lékařky matka žalobkyně uvedla, že její sestra má schizofrenii, jeden bratr je transvestita, další bratr má psoriázu, v psychiatrickém nálezu je uvedeno, že bratr a sestra mají schizofrenii a ve zprávě z dětského oddělení kroměřížské nemocnice v roce 2007, tedy dávno před podáním žádosti o invalidní důchod, je uvedeno, že žádná závažnější onemocnění se v rodině nevyskytla. V psychiatrickém nálezu je uvedeno, že žalobkyně absolvovala devět tříd speciálním školy, přičemž žalobkyně chodila čtyři roky do běžné školy a do speciální školy byla přerazena přes nesouhlas základní školy na přání matky. V rozporu jsou zprávy, podle kterých měla být žalobkyně bezradná v běžných sociálních situacích, zatímco podle psychologického nálezu ze dne 24. 4. 2007 chodila žalobkyně po

návštěvách, s kamarádkami do města a v roce 2009 otěhotněla. Podle psychiatrické zprávy ze dne 7. 6. 2010 žalobkyně není schopna trvalého pracovního zařazení a doporučuje se zahájit řízení o invalidní důchod, leč podle zdravotnické dokumentace praktické lékařky nebyl zjištěn zdravotní důvod pro zhoršení kognitivních funkcí žalobkyně po datu 24. 7. 2007. Stav po akutní pyelonefritidě v těhotenství neshledala komise jako diagnózu umožňující posoudit žalobkyni jako osobu s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem.

Posudková komise citovala z psychologického nálezu ze dne 24. 4. 2007, že žalobkyně byla ve škole údajně šikanovaná z důvodu tmavé pleti, proto ji matka přeřadila do praktické školy. Matka žalobkyni slíbila, že jí v této škole vyřídí osvobození od tělesné výchovy. Žalobkyně uvedla, že doma nemusí nic dělat, pokud se necítí dobře. V rodině problémy žalobkyně neuvedla, řekla, že se mají rádi. Po testu ani po zátěži problémy s dýcháním neměla. Žalobkyně uvedla, že se zájmové činnosti nevěnuje, ráda je u televize, chodí po návštěvách, s holkami do města, problémy s dechem nebo srdíčkem má, když jí někdo připomene barvu pleti nebo se jí něco nedaří. Za to, že byla v nemocnici, dostala od rodičů zlaté náušnice a zlatý prsten, až se vrátí domu, dostane starší počítač. Rozumové schopnosti žalobkyně byly ohodnoceny v dolním pásmu průměru, škola pro žalobkyni jako nezatěžující, doma žalobkyně jako rozmazlovaná. Podle psychiatrického vyšetření ze dne 7. 6. 2010 byla žalobkyně vedena v dětské psychiatrické ambulanci v Kroměříži pro mentální retardaci, úzkostně depresivní syndrom a psychomotorickou reaktivitu a je hodnocena jako celkově nevyzrálá, emočně labilní, fixovaná na rodinu, hlavně na maminku. Žalobkyně učební obor v Křenovicích nezvládla a studium nedokončila. Žalobkyně je hodnocena jako nesamostatná a v běžných situacích bezradná a proto bylo doporučeno zahájení řízení o invalidní důchod, uvedla posudková komise v citaci z lékařské zprávy ze dne 7. 6. 2010.

Posudková komise po komplexním vyhodnocení výše uvedených podkladů vyhodnotila, že žalobkyně nebyla schopna pouze psychicky náročných prací přesahujících svými nároky psychický potenciál posuzované a že byla schopna běžných dělnických profesí v lehkém průmyslu nebo ve službách.

Skutková zjištění ve věci tedy učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 26. 11. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobkyně uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov a z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 18. 6. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Podle § 44 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné

životní podmínky. Okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví prováděcí předpis.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod, jehož přiznání je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 18. 6. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a odborným členem posudkové komise byl též odborný psychiatr. Při hodnocení zdravotního stavu žalobkyně vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedla v posudku. Při posouzení zdravotního stavu žalobkyně měla posudková komise k dispozici lékařské zprávy odborných lékařů tak, jak jsou vyjmenovány v posudku PK MPSV v Ostravě.

Posudková komise dospěla k závěru, že se u žalobkyně nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a svůj závěr, který byl odlišný od závěru posudkového lékaře OSSZ Přerov, velmi přesvědčivě a podrobně zdůvodnila.

Soud považuje vzhledem k odůvodnění posudek za jednoznačný, stejně jako jeho závěr o tom, že u žalobkyně se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a to i s ohledem na žalobní námitky.

V posudku se posudková komise výslovně a přesvědčivě vypořádala s využitými lékařskými nálezy, posoudila je jednotlivě i v souhrnu a popsala vývoj zdravotního stavu žalobkyně.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 18. 6. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobkyně vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Přitom aplikovala i ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Pokud se u žalobkyně vůbec nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, není splněna nejzákladnější podmínka nároku na invalidní důchod.

Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Právo na náhradu nákladů řízení žalobkyni nevzniklo, neboť v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, písemně ve dvojím vyhotovení.

V Olomouci dne 21. 9. 2010

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně